

atq̄ demādata ieūnia seruare neglexerit, peccat. qui autem expletis legittimis, priuata superexpenderit, propriam mercedem habebit. Nam legunf aliqui sanctorum per bīduanas, siue per trīduanas, siue etiā per totā ebdomadā ieūniū extēdere, pleriq̄ quod nec vinum nec siceram biberunt, nec aliquid māducauerit panem siccū et holera. aliq̄ quod ab omni carne se abstinerint, aliq̄ qd̄ in tantum se abstinerint, qd̄ nec pane in cibo usi sunt, sed paucis carīcībus corpus suū sustentauerint. Et alia pluria sunt genera abstinentiæ, sed ante oīa cauere debet qui se abstinerē uult ab aliq̄ cibo uel potu, ne mens eius occulta cogitatione polluat. ita ut aliquā creaturā dei dampnet, iudicaria supstitutione seductus, dicens hoc licere, illud autē nō, hoc mūdum, illud autē immūdū esse cogītēt. Quē huius mādi cogitatio pulsat, uideat aplm dixisse. Oīs creatura dei mūda est, et nihil reiciendū qd̄ cū gratiarū actione p̄cipit. & malum est homini qui per offendiculū manducat.

DE ORIGINE BIDVANAE SIVE

TRIDVANAЕ.

Ca. XXVI.

Iduanū autē morē ieūniū reor inde sumptū, qd̄ b apli ieūuuauerūt illo bīduo quo dñs passus ac sepultus est. Triduanis ergo ieūnare ab exēplo dictū est Niniuitarū, qui dāpnatis pristinis uiciis, totos se tribus diebus ieūnio ac poenitentię contulerūt. Sed illius solūmodo ieūniū deo acceptabile est, qui sic ieūnat a cibis, ut abstineat a p̄ctis, ceterū q̄ uentre tantū ieūnare, reprobatum erit eius ieūnium coram deo, qui dixit per prophetam. Ecce in diebus ieūniū uestri inuenies uolūtas uīra, & oēs debitores uīos repetitis. Ecce ad lites et cōtētiōes ieūnatis, et p̄cutitiis pugno ipie. Non lite ieūnare sic usq̄ ad hāc diem, ut audiat in exēlīs clāmor uī. Nō qd̄ tale ē ieūniū qd̄ elegi, p̄ diē affligere hominē aiām suā. Et deinde. Nōne hoc est magis ieūniū qd̄ elegi. Dissolute colligatōes ip̄ietatis, solue fasciclos

h.e

deprimentes, dimitte eos qui confracti sunt liberos, et
omne onus disrumpere, frange esurienti panem tuum.
& egenos uagosq; induc in domum tuam. Cum uideris
nudum operi eum, & carnem tuam ne despixeris, tunc
erumpet quasi mane lumen tuum, & sanitas tua citius
orietur, & reliqua.

DE ESV CARNIVUM, ET POTIONE
VINI. Ca. XX

Ca. XXVII.

Arnes autem & uinum post diluvium sunt hos
cínibus in usum concessa, nā in inicio pmissū
non fuerat, nisi tantum illud ut scriptum est.
Lignum fructiferū, et herbam semiabilem dedi uobis
in escam. Postea uero per Noe data sunt in esum cūcta
animalia, uinique adtributa licentia est. Sed postquam
Chr̄istus (qui est príncipium et finis) apparuit, hoc qd
in principio suspenderat, etiā in temporū fine retraxit:
loquēs per apostolum suum. Bonum est nō māducare
carnem, et non bibere uinum. Et iterum. Qui infirmus
est, olera manducet. Non ergo quia carnes male sunt
ideo prohibētur, sed quia earū epule carnis luxuriam
gignunt. Fomes enim ac nutrimentum est oīm uicioꝝ
escā uentri & uēter escis, deus autem ut scriptum est:
& hunc et hanc destruet. Piscem sane (quia eum post
resurrectionē accepit dominus) possimus māducare.
hoc enim nec saluator nec apostoli ueterunt. Auium
quoꝝ esum, credo inde a patribus permisum esse, eo
quod ex eodem elemēto de quo et pisces create sunt.
Nam in regula monachorum non inuenimus aliarum
carnium eis contradic̄t̄ esse, nisi quadrupediū.

Additio.

Sola quadrupedia non uolatilia monachis interdicta.
Hoc autem tempore Pij Ludouici sic immutatum esse
dicitur, ut in omni eorum pulmento sagimine uti liceat,
propter nimiam et aliis damnosam cōsumptionem uo
latilium quam faciebant.